

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2017/2399,**annettu 12 päivänä joulukuuta 2017,****direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta vakuudettomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen sijoittamisen osalta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB) julkaisi 9 päivänä marraskuuta 2015 kokonaistappionsietokykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskevan asiakirjan, jäljempänä 'TLAC-standardi', jonka G-20-maat hyväksyivät marraskuussa 2015. TLAC-standardin tavoitteena on varmistaa, että maailmanlaajuisilla järjestelmän kannalta merkittävillä pankeilla, jäljempänä 'G-SIB-pankit', joihin viitataan unionin kehityksessä maailmanlaajuisina järjestelmän kannalta merkittävänä laitoksina, jäljempänä 'G-SII-laitokset', on tappionsieto- ja uudelleenpääomittamiskyky, joka tarvitaan varmistamaan, että kriittisiä toimintoja voidaan jatkaa kriisinratkaisun aikana ja välittömästi sen jälkeen veronmaksajien varoja (julkisia varoja) tai rahoitusvakautta vaarantamatta. Komissio sitoutui 24 päivänä marraskuuta 2015 antamassaan tiedonannossa "Pankkiunionin toteuttaminen" itse esittämään vuoden 2016 loppuun mennessä lainsäädäntöehdotuksen, jonka avulla TLAC-standardi voitaisiin saattaa osaksi unionin oikeutta kansainvälisellä tasolla sovittuun määräaikaan eli vuoteen 2019 mennessä.
- (2) Kun TLAC-standardi saatetaan osaksi unionin oikeutta, on otettava huomioon voimassa oleva laitoskohtainen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus (minimum requirement for own funds and eligible liabilities, MREL), jäljempänä 'MREL-vaatimus', jota sovelletaan kaikkiin unionin laitoksiin ja josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU ⁽⁴⁾. Koska TLAC-standardilla ja MREL-vaatimuksella on sama tavoite eli sen varmistaminen, että unionin laitosten tappionsietokyky ja uudelleenpääomittamiskyky ovat riittävät, näiden kahden vaatimuksen olisi oltava yhteistä kehystä täydentäviä osatekijöitä. Konkreettisesti komissio ehdotti, että G-SII-laitoksia koskeva TLAC-standardin mukainen yhdenmukaistettu vähimmäistaso, jäljempänä 'TLAC-vähimmäisvaatimus', ja kyseisen standardin noudattamiseksi käytettävien velkojen hyväksyttävyysskriteerit olisi otettava käyttöön unionin oikeudessa muuttamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013 ⁽⁵⁾, kun taas G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen korotus ja muita kuin G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen vaatimus sekä asiaan liittyvät hyväksyttävyysskriteerit olisi otettava huomioon tekemällä kohdennettuja muutoksia direktiiviin 2014/59/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 806/2014 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EUVL C 132, 26.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 173, 31.5.2017, s. 41.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 30. marraskuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. joulukuuta 2017.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

Tämä direktiivi, joka koskee vakuudettomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen sijoittamista, täydentää edellä mainittuja säädöksiä, sellaisena kuin ne ovat ehdotetuina muutoksina, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/36/EU⁽¹⁾.

- (3) Kun otetaan huomioon kyseiset ehdotukset ja jotta taataan oikeusvarmuus markkinoille ja niille yhteisöille, joihin MREL-vaatimusta ja TLAC-standardia sovelletaan, on tärkeää varmistaa hyvissä ajoin, että sellaisten velkojen, joita käytetään MREL-vaatimuksen ja TLAC-standardin täytäntöönpanoa koskevan unionin oikeuden noudattamiseksi, hyväksyttävyysskriteerit ovat selkeät, ja ottaa käyttöön asianmukaiset voimassa olevien sääntöjen jatkamista koskevat säännökset sellaisten velkojen hyväksyttävyyden osalta, jotka on laskettu liikkeeseen ennen tarkistettujen hyväksyttävyysskriteerien voimaantuloa.
- (4) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että laitosten tappionsieto- ja uudelleenpääomittamiskyky ovat riittävät, jotta varmistetaan tappioiden kattaminen ja uudelleenpääomittaminen sujuvasti ja nopeasti niin, että vaikutus rahoitusvakautteen on mahdollisimman vähäinen, ja samalla pyritään välttämään veronmaksajiin kohdistuvat vaikutukset. Tämä olisi saavutettava siten, että laitokset noudattavat johdonmukaisesti TLAC-vähimmäisvaatimusta, joka on saatettava osaksi unionin oikeutta muuttamalla asetusta (EU) N:o 575/2013, ja direktiivissä 2014/59/EU säädettyä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vaatimusta.
- (5) TLAC-standardissa edellytetään, että G-SII-laitokset täyttävät TLAC-vähimmäisvaatimuksen, tietyn poikkeuksin, käyttäen etuoikeusasemaltaan huonompia velkoja, jotka sijoittuvat maksukyvyttömyysmenettelyssä sellaisten velkojen jälkeen, joita TLAC-standardi ei koske (etuoikeusasemaa koskeva vaatimus). TLAC-standardin mukaisesti etuoikeusaseman on määrä perustua sopimuksen oikeudellisiin vaikutuksiin (niin sanottu sopimukseen perustuva huonompi etuoikeusasema), tietyn lainkäyttöalueen lakeihin (niin sanottu lakisääteisesti huonompi etuoikeusasema) tai tiettyyn yhteisörakenteeseen (niin sanottu rakenteellinen huonompi etuoikeusasema). Direktiivin 2014/59/EU näin edellyttäessä sen soveltamisalaan kuuluvien laitosten olisi täytettävä yrityskohtaiset vaatimuksensa etuoikeusasemaltaan huonommilla veloilla sen riskin minimoimiseksi, että velkojat ryhtyvät oikeustoimiin sen vuoksi, että velkojen tappiot kriisinratkaisussa ovat suuremmat kuin tappiot, jotka niille olisi aiheutunut tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä (periaate, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan).
- (6) Lukuisat jäsenvaltiot ovat muuttaneet tai ovat muuttamassa maksukyvyttömyyttä koskevan kansallisen lainsäädäntönsä sääntöjä vakuudettomien etuoikeutettujen velkojen ensisijaisuusjärjestyksestä maksukyvyttömyystilanteessa, jotta niiden laitokset voivat noudattaa etuoikeusasemaa koskevaa vaatimusta tehokkaammin ja näin helpottaa kriisinratkaisua.
- (7) Tähän mennessä hyväksytyt kansalliset säännöt poikkeavat toisistaan merkittävästi. Yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttuminen aiheuttaa liikkeeseenlaskijalaitoksille ja sijoittajille epävarmuutta ja todennäköisesti vaikeuttaa velkojen arvon alaskirjausta rajojen yli toimivissa laitoksissa. Yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttuminen johtaa todennäköisesti myös kilpailun vääristymiseen sisämarkkinoilla, koska kustannukset, joita laitoksille aiheutuu etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen noudattamisesta, ja kustannukset, joita sijoittajille aiheutuu näiden ostaessa laitosten liikkeeseen laskemia velkainstrumentteja, voisivat vaihdella huomattavasti eri puolilla unionia.
- (8) Euroopan parlamentti kehotti pankkiunionista 10 päivänä maaliskuuta 2016 antamassaan päätöslauselmassa⁽²⁾ komissiota esittämään ehdotuksia, jotta voitaisiin vähentää entisestään sen periaatteen soveltamiseen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, liittyvien vaateiden oikeudellisia riskejä, ja neuvosto kehotti 17 päivänä kesäkuuta 2016 antamassaan päätelmissä komissiota esittämään ehdotuksen yhteisestä lähestymistavasta pankkien velkojen hierarkiaan oikeusvarmuuden edistämiseksi kriisinratkaisutapauksessa.
- (9) Sen vuoksi on tarpeen poistaa merkittävät sisämarkkinoiden toiminnan esteet ja välttää kilpailun vääristymät, jotka johtuvat pankkien velkojen hierarkiaa koskevien yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttumisesta, sekä estää tällaisten esteiden ja vääristymien syntyminen tulevaisuudessa. Näin ollen asianmukainen oikeusperusta tälle direktiiville on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla.
- (10) Jotta etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset sekä kielteiset vaikutukset rahoituskustannuksiin voitaisiin minimoida, tällä direktiivillä jäsenvaltioille olisi annettava lupa tarvittaessa säilyttää olemassa oleva tavallisen vakuudettoman etuoikeutetun velan luokka, johon luettavien velkojen liikkeeseenlasku on laitoksille edullisempaa kuin muiden etuoikeusasemaltaan huonompien velkojen liikkeeseenlasku. Laitosten purkamismahdollisuuksien parantamiseksi tässä direktiivissä olisi kuitenkin vaadittava jäsenvaltioita luomaan uusi

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

etuoikeudettomien velkojen luokka, joka sijoittuisi maksukyvyttömyysmenettelyssä ennen omien varojen instrumentteja ja sellaisia etuoikeusasemaltaan huonompia velkoja, jotka eivät ole omien varojen instrumentteja, mutta muiden etuoikeutettujen velkojen jälkeen. Laitoksilla olisi säilyttävä vapaus laskea liikkeeseen velkaa sekä etuoikeutettujen että etuoikeudettomien velkojen luokissa. Näistä kahdesta luokasta vain etuoikeudettomien velkojen luokan olisi katsottava täyttävän etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen; tämä ei kuitenkaan saisi vaikuttaa TLAC-standardissa vahvistettuihin muihin vaihtoehtoihin ja poikkeuksiin etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen noudattamiseksi. Tämän tarkoituksena on mahdollistaa se, että laitokset käyttävät rahoituksenhankinta- tai muista operatiivisista syistä edullisempaa tavallista etuoikeutettua velkaa ja laskevat liikkeeseen rahoituksen hankkimiseksi uuteen etuoikeudettomien velkojen luokkaan kuuluvaa velkaa täyttäen samalla etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen. Jäsenvaltioiden olisi voitava luoda useita luokkia muille tavallisille vakuudettomille veloille, kunhan ne varmistavat, että vain etuoikeudettomien velkainstrumenttien luokka täyttää etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen; tämä ei kuitenkaan saisi vaikuttaa TLAC-standardissa vahvistettuihin muihin vaihtoehtoihin ja poikkeuksiin.

- (11) Sen varmistamiseksi, että uusi etuoikeudettomien velkainstrumenttien luokka täyttää TLAC-standardissa kuvatut ja direktiivissä 2014/59/EU säädetyt hyväksyttävyyssuhteet ja parantaa näin oikeusvarmuutta, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kyseisten velkainstrumenttien alkuperäinen sopimusperusteinen maturiteetti on vähintään vuosi, ettei niihin sisälly kytkettyjä johdannaisia eivätkä ne itse ole johdannaisia ja että niiden liikkeeseenlaskuun liittyvissä asioissa koskevissa sopimusasiakirjoissa ja tarpeen mukaan esitteessä viitataan nimenomaisesti niiden huonompaan etuoikeusasemaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Vaihtuvakorkoisten velkainstrumenttien, joiden korko perustuu yleisesti käytettyyn viitekorkoon, kuten Euriboriin tai Liboriin, ja velkainstrumenttien, jotka eivät ole liikkeeseenlaskijan kansallisen valuutan määräisiä, ei olisi katsottava olevan kytkettyjä johdannaisia sisältäviä velkainstrumentteja vain kyseisten ominaisuuksien perusteella edellyttäen, että pääoma, takaisinmaksu ja korko ovat saman valuutan määräisiä. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa mihinkään sellaiseen kansalliseen lain vaatimukseen, joka koskee velkainstrumenttien kirjaamista liikkeeseenlaskijayrityksen velkarekisteriin tässä direktiivissä säädettyjen, etuoikeudettomien velkainstrumenttien luokkaa koskevien edellytysten noudattamiseksi.
- (12) Sijoittajien oikeusvarmuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tavallisilla vakuudettomilla velkainstrumenteilla ja sellaisilla muilla tavallisilla vakuudettomilla veloilla, jotka eivät ole velkainstrumentteja, on parempi etuoikeusasema niiden kansallisessa maksukyvyttömyyslainsäädännössä kuin uudella etuoikeudettomien velkainstrumenttien luokalla. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että uudella etuoikeudettomien velkainstrumenttien luokalla on parempi etuoikeusasema kuin omien varojen instrumenttien etuoikeusasema ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen, joita ei lueta omiksi varoiksi, etuoikeusasema.
- (13) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli vahvistaa unionin elvytys- ja kriisinhallintakehystä varten yhdenmukaisia sääntöjä, jotka koskevat maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavaa vakuudettomien velkainstrumenttien ensisijaisuusjärjestystä, ja erityisesti tehostaa velkojen arvon alaskirjausjärjestelmää, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Erityisesti tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa TLAC-standardissa vahvistettuihin muihin vaihtoehtoihin ja poikkeuksiin etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen noudattamiseksi.
- (14) On asianmukaista, että tässä direktiivissä säädettyjä direktiivin 2014/59/EU muutoksia sovelletaan sellaisista velkainstrumenteista johtuviin vakuudettomiin saataviin, jotka lasketaan liikkeeseen tämän direktiivin soveltamisen alkamispäivänä tai sen jälkeen. Oikeusvarmuuden vuoksi ja siirtymäkauden kustannusten alentamiseksi mahdollisimman pieniksi on tarpeen ottaa käyttöön asianmukaiset suojatoimet ennen kyseistä päivämäärää liikkeeseen lasketuista velkainstrumenteista johtuvien saatavien ensisijaisuusjärjestyksen osalta maksukyvyttömyystilanteessa. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen varmistettava, että kaikkien sellaisista velkainstrumenteista, jotka laitokset ovat laskeneet liikkeeseen ennen kyseistä päivämäärää, johtuvien maksamattomien vakuudettomien saatavien ensisijaisuusjärjestykseen maksukyvyttömyystilanteessa sovelletaan jäsenvaltioiden lakeja sellaisina kuin ne olivat annettuina 31 päivänä joulukuuta 2016. Siinä määrin kuin tietyssä kansallisessa lainsäädännössä, sellaisena kuin se on annettu 31 päivänä joulukuuta 2016, otetaan jo huomioon tavoite antaa laitoksille lupa laskea liikkeeseen etuoikeusasemaltaan huonompia velkoja, osalla maksamattomista ennen tämän direktiivin soveltamisen alkamispäivää liikkeeseen lasketuista velkainstrumenteista johtuvista vakuudettomista saatavista tai kaikilla tällaisilla saatavilla olisi voitava olla sama ensisijaisuusjärjestys maksukyvyttömyysmenettelyssä kuin tämän direktiivin edellytysten mukaisesti liikkeeseen lasketuilla etuoikeudettomilla velkainstrumenteilla. Lisäksi 31 päivän joulukuuta 2016 jälkeen ja ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää jäsenvaltioiden olisi voitava mukauttaa kansallisia lakejaan, jotka koskevat sellaisista velkainstrumenteista, jotka on laskettu liikkeeseen tällaisten lakien soveltamisen alkamispäivän jälkeen, johtuvien vakuudettomien saatavien ensisijaisuusjärjestystä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, noudattaakseen tässä direktiivissä säädettyjä edellytyksiä. Tässä tapauksessa ainoastaan sellaisiin vakuudettomiin saataviin, jotka johtuvat ennen kyseisen uuden kansallisen lainsäädännön soveltamista liikkeeseen lasketuista velkainstrumenteista, olisi edelleen sovellettava jäsenvaltioiden lainsäädäntöä sellaisena kuin se oli annettu 31 päivänä joulukuuta 2016.

- (15) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita säätämästä siitä, että tämän direktiivin soveltamista olisi jatkettava silloin, kun liikkeeseen laskevat yhteisöt eivät enää kuulu unionin elvytys- ja kriisintarkkailukehityksen piiriin erityisesti sen vuoksi, että niiden luotonanto- tai sijoitustoiminta on luovutettu kolmannelle osapuolelle.
- (16) Tällä direktiivillä yhdenmukaistetaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettava velkainstrumentteista johtuvien vakuudettomien saatavien ensisijaisuusjärjestys, mutta se ei kata maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavaa talletusten ensisijaisuusjärjestystä muuten kuin direktiivin 2014/59/EU voimassa olevien, sovellettavien säännösten osalta. Tämä direktiivi ei näin ollen vaikuta jäsenvaltioiden nykyiseen tai tulevaan kansalliseen lainsäädäntöön, joka koskee tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä, joka kattaa talletusten ensisijaisuusjärjestystä maksukyvyttömyysmenettelyssä, siltä osin kuin tällaista ensisijaisuusjärjestystä ei ole yhdenmukaistettu direktiivillä 2014/59/EU, talletusten päivämäärästä riippumatta. Komission olisi tarkasteltava direktiivin 2014/59/EU soveltamista uudelleen 29 päivään joulukuuta 2020 mennessä maksukyvyttömyystilanteessa sovellettavan talletusten ensisijaisuusjärjestyksen osalta ja arvioitava erityisesti, onko direktiiviä vielä tarpeen muuttaa.
- (17) Jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus markkinoille ja yksittäisille laitoksille sekä helpottaa tehokasta velkojen arvon alaskirjausta, tämän direktiivin olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 2014/59/EU

Muutetaan direktiivi 2014/59/EU seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 1 kohdan 48 alakohta seuraavasti:

”48) ’velkainstrumenteilla’

- i) 63 artiklan 1 kohdan g ja j alakohtaa sovellettaessa joukkovelkakirjoja ja muuta siirrettävissä olevaa velkaa sekä instrumentteja, jotka synnyttävät velkaa tai joilla velka tunnustetaan, ja instrumentteja, jotka antavat oikeuden hankkia velkainstrumentteja; ja
- ii) 108 artiklaa sovellettaessa joukkovelkakirjoja ja muuta siirrettävissä olevaa velkaa sekä instrumentteja, jotka synnyttävät velkaa tai joilla velka tunnustetaan;”.

- 2) Korvataan 108 artikla seuraavasti:

”108 artikla

Ensisijaisuusjärjestys maksukyvyttömyystilanteessa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä

- a) seuraavilla on sama etuoikeusasema, joka on parempi kuin tavallisten vakuudettomien velkojen saatavilla:

- i) se luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisten talletusten osa, joka ylittää direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetyn talletussuojan tason;
- ii) talletukset, jotka olisivat luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisia talletuksia, jollei niitä olisi tehty unioniin sijoittautuneiden laitosten unionin ulkopuolella sijaitsevien sivuliikkeiden kautta;

- b) seuraavilla on sama etuoikeusasema, joka on parempi kuin mitä a alakohdassa on säädetty:

- i) suojatut talletukset;
- ii) talletussuojajärjestelmät, jotka maksukyvyttömyystilanteessa korvaavat suojattujen tallettajien oikeudet ja velvoitteet.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta tavalliset vakuudettomat saatavat ovat niiden tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevässä kansallisessa lainsäädännössä etuoikeusasetmaltaan parempia kuin vakuudettomat saatavat, jotka johtuvat velkainstrumenteista, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) velkainstrumenttien alkuperäinen sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
- b) velkainstrumentit eivät sisällä kytkettyjä johdannaisia eivätkä ne itse ole johdannaisia;
- c) liikkeeseenlaskuun liittyvissä asioissa koskevissa sopimusasiakirjoissa ja tarpeen mukaan esitteessä viitataan nimenomaisesti tämän alakohdan mukaiseen huonompaan etuoikeusasetmaan.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset täyttävistä velkainstrumenteista johtuvat vakuudettomat saatavat ovat niiden tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevässä kansallisessa lainsäädännössä etuoikeusasemaltaan parempia kuin 48 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista johtuvat saatavat.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevää kansallista lainsäädäntöä, sellaisena kuin se oli annettuna 31 päivänä joulukuuta 2016, sovelletaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sellaisten vakuudettomien saatavien ensisijaisuusjärjestykseen, jotka johtuvat tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemista velkainstrumenteista, jotka on laskettu liikkeeseen ennen sellaisten kansallisten säännösten voimaantuloa, joilla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/2399 (*) saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 ja 7 kohdan soveltamista.

5. Jos jäsenvaltio on 31 päivän joulukuuta 2016 jälkeen ja ennen 28 päivää joulukuuta 2017 antanut kansallista lainsäädäntöä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavasta ensisijaisuusjärjestyksestä, joka koskee sellaisista velkainstrumenteista johtuvia vakuudettomia saatavia, jotka on laskettu liikkeeseen tällaisen kansallisen lainsäädännön soveltamisen alkamispäivän jälkeen, tämän artiklan 4 kohtaa ei sovelleta saataviin, jotka johtuvat kyseisen kansallisen lainsäädännön soveltamisen alkamispäivän jälkeen liikkeeseen lasketuista velkainstrumenteista, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta tavalliset vakuudettomat saatavat ovat tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä etuoikeusasemaltaan parempia kuin vakuudettomat saatavat, jotka johtuvat velkainstrumenteista, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

i) velkainstrumenttien alkuperäinen sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi;

ii) velkainstrumentit eivät sisällä kytkettyjä johdannaisia eivätkä ne itse ole johdannaisia; ja

iii) liikkeeseenlaskuun liittyvissä asioita koskeissa sopimusasiakirjoissa, ja tarpeen mukaan esitteessä, viitataan niemenomaisesti kansallisen lainsäädännön mukaiseen huonompaan etuoikeusasemaan;

b) kyseisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti tämän alakohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset täyttävistä velkainstrumenteista johtuvat vakuudettomat saatavat ovat tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä etuoikeusasemaltaan parempia kuin 48 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista johtuvat saatavat.

Niiden kansallisten säännösten voimaantulopäivänä, joilla direktiivi (EU) 2017/2399 saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuista velkainstrumenteista johtuvilla vakuudettomilla saatavilla on sama etuoikeusasema kuin tämän artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitettu etuoikeusasema.

6. Edellä 2 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdan soveltamiseksi vaihtuvakorkoisia velkainstrumentteja, joiden korko perustuu yleisesti käytettyyn viitekorkoon, ja velkainstrumentteja, jotka eivät ole liikkeeseenlaskijan kansallisen valuutan määräisiä, ei ole katsottava kytkettyjä johdannaisia sisältäviksi velkainstrumenteiksi vain kyseisten ominaisuuksien perusteella edellyttäen, että pääoma, takaisinmaksu ja korko ovat saman valuutan määräisiä.

7. Jäsenvaltiot, jotka ovat ennen 31 päivää joulukuuta 2016 antaneet tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevää kansallista lainsäädäntöä, jonka mukaan 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemista velkainstrumenteista johtuvat tavalliset vakuudettomat saatavat jaetaan kahteen tai useampaan eri etuoikeusluokkaan tai jonka mukaan tällaisista velkainstrumenteista johtuvien tavallisten vakuudettomien saatavien etuoikeusasema muuttuu kaikkiin muihin samaan etuoikeusluokkaan kuuluviin tavallisiin vakuudettomiin saataviin nähden, voivat säätää, että kyseisten tavallisten vakuudettomien saatavien huonoimpaan etuoikeusluokkaan kuuluvilla velkainstrumenteilla on sama etuoikeusasema kuin tämän artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan ja 3 kohdan edellytykset täyttävillä saatavilla.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/2399, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta vakuudettomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen sijoittamisen osalta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 96)."

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 29 päivänä joulukuuta 2018. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä päivästä, jona ne tulevat voimaan kansallisessa lainsäädännössä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa 1 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta, jos ne jäsenvaltioiden kansalliset säädökset, jotka ovat voimassa ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää, ovat tämän direktiivin mukaiset. Tällöin jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.

3 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee direktiivin 2014/59/EU 108 artiklan 1 kohdan soveltamista uudelleen viimeistään 29 päivänä joulukuuta 2020. Komissio arvioi erityisesti, onko direktiiviä vielä tarpeen muuttaa maksukyvyttömyystilanteessa sovellettavan talletusten ensisijaisuusjärjestyksen osalta. Komissio toimittaa tätä koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä joulukuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. MAASIKAS
